

Le Lys Rouge

Adres

Koksijde [gemeente in arrondissement Veurne - BE]: Parnassiusstraat 13

Bestaansperiode

1927-heden

Oprichter

PrÃ©voyance Sociale

Logistieke organisatie

Femmes PrÃ©voyantes du Borinage

Wat het nu is

Nog steeds een vakantiecentrum waar ook zeeklassen worden georganiseerd

Zie: <http://www.s-relax.be/s-relax/DeCentra/Le+Lys+Rouge.htm>

Korte situering

In 1927 richtten de Femmes PrÃ©voyantes du Borinage, op initiatief van Denise Durant (1903-1969), Le Lys Rouge op met financiÃ«le steun van de socialistische verzekeringskas PrÃ©voyance Sociale. Het home werd opgericht om kinderen onder de veertien jaar van leden van de mutualiteit van de regio te ontvangen. Men ontving ook jonge meisjes en vrouwen die lid waren van de Femmes PrÃ©voyantes.

De kolonie telde 107 bedden waarvan 75 voor kinderen en 32 voor volwassenen. In de zomer van 1928 logeerden er bijna driehonderd kinderen.

In 1929 werd het naastliggende hotel L'Ã©cole du Nord aangekocht en werd het home uitgebreid met de financiÃ«le steun van het mijnwerkerssyndicaat van de Borinage. Het aantal vakantiegangertjes steeg in die zomer tot 426. De gebouwen stonden ook ten dienste van kinderen van werklozen die door de syndicaten werden geselecteerd in de industriÃ«le streken en in Brussel. In de jaren 1960 werd het, naast een vakantiekolonie, ook een vakantiecentrum voor gezinnen.

Meer info

De Socialistisch Vooruitziende Vrouwen uit het arrondissement Mons stichtten in 1929 een kinderkas om te sparen voor de vakanties. De kinderen moesten elke week 1 frank storten. Voor 52 frank had men recht op een verblijf van acht dagen in Le Lys Rouge. De verplaatsingskosten moesten door de ouders betaald worden. De meerderheid van de kinderen kwam uit gezinnen waarvan de vader mijnwerker of metaalarbeider was.

Literatuur

I. BLUME, Les Vacances OuvriÃ«res: Ã©uvre des Femmes. In: La vie ouvriÃ«re. Revue mensuelle illustrÃ©e de la Centrale d'Education OuvriÃ«re, 3(1932)4, p. 79-82.

G. DEBAUWE, L'organisation des vacances enfantines au Borinage, Brussel: Ã©cole ouvriÃ«re supÃ©rieure, 1928.

FEDERATION GENERALE DU TRAVAIL DE BELGIQUE SERVICE DE VACANCES, Homes de vacances, Brussel: FGTB, 1955, p. 7.

E. GUBIN, C. JACQUES, V. PIETTE, J. PUISSANT, Dictionnaire des femmes belges XIXe et Xxe siècles, s.l.: Racines, 2006, p. 222.

D. PERTZ, Het sociaal toerisme. In: Te kust en te kuur. Badplaatsen en kuuroorden in België « 16de-20ste eeuw. Brussel: ASLK, 1987, p. 165.

V. SERWY, Les Homes Coopératifs de vacances, Brussel: L'Éclairant, 1929, p. 10-12.

D. De WEERDT, Langs moederschap naar de sociale zekerheid. In: D. De Weerd (red.), De dochters van Marianne. 75 jaar SVV, Antwerpen/Baarn/Gent: Hadewijch/AMSAB, 1997, p. 85.

Â

<top

Getuigenissen

Op 18 oktober 1923 werd mijn vader André Beele in Ieper geboren. In 1952 startte pa samen met een van zijn broers, Albert, een fruit- en groentenhandel in de Diksmuidestraat in Ieper. Nonkel Albert bekommerde zich om de winkel, terwijl papa aan de westkust en in de Westhoek de wekelijkse markten deed met kwaliteitsvolle groenten en fruit.

Op de markt in Koksijde maakte papa kennis met madame Cornez, directrice van de vakantiekolonie Le Lys Rouge van Les Femmes Prévoyantes Socialistes du Borinage. Mevrouw Cornez was de echtgenote van de toenmalige gouverneur van Henegouwen, Emile Cornez (1900-1967). Door haar toedoen haalde papa zijn eerste home binnen, Le Lys Rouge. Ondertussen schoten de vakantiekolonies als paddenstoelen uit de grond en kreeg papa steeds meer homes onder zijn klanten. Zo ook EPM François Sebrecchts, van wie de neef van mijn grootmoeder aan vaders kant, directeur was.

In februari 1956 trouwde papa met mijn mama, Simonne Bonte. Mama, afkomstig uit Lo, ruidde de koekjesbakkerij van Destrooper in voor een handel in fruit en groenten aan de kust. De winkel in Leper werd gesloten en mijn ouders bouwden in Koksijde een nieuw leven op, in de Middenlaan, vlak bij Home Sebrechts waar vader dagelijks vers fruit en groenten leverde. Een paar keer per week vertrok papa voor dag en dauw naar de veiling in Roeselare of Kortrijk. Bananen kocht hij rechtstreeks in grote trossen bij Fyffes. Ik herinner me de grote koelruimtes waar we grote trossen bananen gingen keuren en uitkiezen. Mama nam dagelijks de bestellingen op en zette ze klaar. Zodra papa thuis was, werd de bestelwagen eerst gelost met de verse waren van de veiling en daarna weer geladen met de bestelling die mama voorbereid had. Daarna bracht papa de leveringen naar de homes. In de vakantieperiodes vergezelde ik papa overal naartoe.

De hele zomer lang waren papa en mama zo goed als dag en nacht in de weer om â€™s morgens vroeg vers te kunnen leveren aan de vakantiekolonies. Op korte tijd had papa heel wat restaurants en hotels aan de westkust als klant en een twintigtal homes: Le Lys Rouge, Chez Nous, Home Sebrechts, Saint-Antoine, Georges Theunis, Les Bosquets, Jules Herniaux, het Reigersnest, Henri Delor, De Rode Rupel, Westhinder, Bambino, Beau S'jour, Valeureux Liègeois, Esperanza, Home Thys, Les Nids, Emile Vandervelde, Ter Helme â€™! Het huis in de Middenlaan, Villa Rayon d'or, bood weinig opslagruimte en dat was de reden om te verhuizen van de Middenlaan naar de Hagedoornstraat. Mijn ouders kochten er een huis en bouwden er zo goed als onmiddellijk een volledig onderkelderde opslagruimte aan. Van Le Lys Rouge herinner ik me vooral de heel strenge, veeleisende, maar heel correcte â€™madame Cornezâ€™ die op de meest onmogelijke momenten een bestelling kon plaatsen die dan ook onmiddellijk, dag of nacht, moest geleverd worden. Ontelbare bakken sla hebben we er geleverd â€™! De Rode Rupel was mijn absolute favoriet. Maurice Populier en zijn echtgenote Simonne waren er de huisbewaarders. Het was er altijd heel gemoedelijk en gezellig en vooral â€™! bij elke levering, en dat waren er nogal wat, kreeg ik een koekje! Home Georges Theunis, â€™den A'uvreâ€™ in in de volksmond, leek in mijn kinderoogen enorm groot. Om te leveren reden we naar beneden, naar de voorraadkelders. Daar stonden fietsjes en trapautootjes waar ik mee rond mocht rijden. Op de rekken in de voorraadkelders stonden reuzegrote blikken (tonijn, perziken, confituur â€™!). Er hing altijd een heel kruidige geur en het viel me als kind erg op dat het personeel er altijd zo ernstig was. Na de zomer sloten de meeste homes voor de hele winter de deuren en konden mijn ouders even op adem komen, om dan het volgende voorjaar weer met nieuwe energie te starten â€™!

Caroline Beele, archivaris gemeente Koksijde, 12 juni 2009.

Audio

Video

<top

Plaats uw herinnering

Â

Â